

kalddelseslov gennemført. Det er Grunden, hvorefter vi have ment at burde modsætte os dette Ændringsforslag om Forhøjelse af Tilskudet af Stiftsmidlerne med de 10,000 Kr., som her er foreslaaet. Den Forbindelse, som den ærede Ordfører vilde bringe til Beje mellem dette Ændringsforslag og Forslaget om Forhøjelse af Lærernes Lønningstillæg, kunne vi ikke anerkende. For at en saadan Forbindelse virkelig skulde kunne bringes til Beje, for at Landstinget virkelig kunde siges at have stillet det som Bilsaar, maatte det ske ad ordinær Vej. Jeg for mit Vedkommende føler mig overbevist om, at naar det kommer til Stykket, og Sagen virkelig skal begrundes, vil Landstinget og Ministeren ikke kunne staa imod paa dette Punkt, hvad Forhøjelsen af Lønningstillæget til Skolelærere angaar.

Jeg skal med et Par Ord omtale Ændringsforslaget om Uddannelse af Vinterlærere og Biskolelærere i Vestjylland. Det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget, ere vi selvfølgelig ogsaa alle enige om at hævde, nemlig at Kontoen skal affattes saaledes, at den kommer til at lyde paa et midlertidigt Tilskud til Lærere og Lærereinder til Vinter- og Biskoler i Vestjylland. Naar vi fra vor Side have tiltraadt det, forstaa vi derved, at det kommer til at hedde midlertidigt Tilskud, dette, at indtil videre skal Tilskuddet udbetales gennem Ringkøbing Amt, men skulde der i Fremtiden fremkomme Forslag om en anden Ordning, som vi finde heldig, og som man i det hele finder heldig, forbeholder man sig at forhandle derom og at gaa med dertil. Naar det hedder til Vestjylland i Stedet for til Ringkøbing Amt, har den ærede Ordfører fuldstændig Ret i, hvad han sagde, at Udvalget vil have det saaledes forstaaet, at dette Tilskud skulde anvendes til Uddannelse af Biskolelærere, der kunne benyttes ikke alene i Ringkøbing Amt, men i hele Vestjylland, og ikke alene til Elever fra Ringkøbing Amt, men fra hele Vestjylland. Jeg er over for dette Spørgsmaal heller ikke i nogen videre Uoverensstemmelse med den ærede Ordfører, og det er heller ikke derfor, jeg finder Anledning til at gøre en Bemærkning her, men jeg vil blot om selve Institutionen udtale, at efter min Erfaring er Kravet, som nu stilles til Biskolelærere ude i Vestjylland, betydelig større end for 20 til 30 Aar siden. Jeg har ogsaa nogen Erfaring paa dette Punkt, da jeg selv har arbejdet i flere Aar som Biskolelærer derovre, og efter min Erfaring er Uddannelsen af disse Biskolelærere nu betydelig bedre end for 20—30 Aar siden. Mange af de Biskolelærere, der i de

sidste 40 Aar ere uddannede i Ringkøbing Amt have været overordentlig dygtige Lærere, der have virket overordentlig heldigt derovre. Mange unge Mennesker ere blevne uddannede der, navnlig paa Staby Højskole, og det saa godt, at de nu sidde trindt omkring i Landet som nogle af vore bedste Lærere, og det er ikke ualmindeligt at træffe mange dygtige og velbegavede Mænd, som netop have faaet deres første Uddannelse paa denne Skole. Der er ogsaa fra Amtets Side gjort store Opoffelser, for at denne Uddannelse skulde blive saa fylldig og god som mulig. Forholdet er jo ganske særligt. Thi medens Læreruddannelsen i øvrigt væsentlig finder Sted paa privat eller paa Statens Regning her i Landet, saaledes at alle Lærere, som ansættes i Statens Tjeneste trænde omkring i hele Landet, uddannes enten rent privat eller ogsaa delvis paa Statens Regning, saa har Biskolelærernes Uddannelse for en stor Del netop været lagt i Ringkøbing Amts Haand, og i de 40 Aar Ringkøbing Amt har taget sig af Sagen, har Amtet ofret over 50,000 Kr. derpaa. Naar vi saa huske paa, at dette Amt er et af de fattigste her i Landet og det eneste, som har taget sig paa at ofre noget for den Sag, vilde det ganske sikkert være ubilligt, om man nu vilde stille Amtet saaledes, at man vilde sige: Det hele skal staa hen ekstraordinært for et Aar, og I skulle leve paa det uviste med Hensyn til, om I overhovedet saa noget Tilskud ad Aare eller ej. Thi ved en saadan Ordning, vil det være umuligt for Amtet at træffe nogen Plan eller at kunne tilrettelægge den videre Uddannelse i Fremtiden. Det er mig bekendt, at Amtet endnu vil gøre yderligere Skridt til at faa Uddannelsen gjort saa fylldig og god som mulig. Med Hensyn til den Plan, som har været oppe fra Ribe Amt, vil jeg sige, at det, jeg har mest imod den, er, at den stiler imod en Statsanstalt, som skal oprettes i en By, og jeg tror ikke, at nogen af Delene vil være heldig. Ellers kunne vi ikke have det mindste imod, at Ribe Amt ogsaa fik en Skole til Uddannelse af Biskolelærere. Jeg ved, at Ribe Amt bruger en Del Biskolelærere, og vil Amtet nu, hvad det ikke tidligere har været villigt til, bringe Ofre for at faa en saadan Uddannelseskole i Gang, skulde jeg med Fornøjelse være med til, at Staten ogsaa bidrog sit til, at det kunde ske.

Dernæst kommer jeg til at omtale Ændringsforslaget under Nr. 99. Det angaar Kursusbevillingen. Vrede Medlemmer ville af Bilagene og Ændringsforslagslisten og, af hvad den ærede Ordfører bemærkede